

mal azon volt, hogy a nyugdíjasok helyzetén fokozott erővel javítson. Irodalommal is foglalkozott. „Első levél” címen 1905-ben verses kötete jelent meg. Szakcikkei állandóan megjelentek az ország különböző lapjaiban. Miskolcon színházi lapot szerkesztett és elnöksége óta az Országos Színészegyesület hivatalos lapját, mint annak főszerkesztője, nívós, tartalmas, irodalmi lappá fejlesztette. 1921 óta tanára volt a Színészegyesület színészképző iskolájának, hol a drámai gyakorlatok tanítója is volt és jelentékeny gárdát nevelt a színészetnek. Állandóan sikerrel szerepelt filmekben és a Rádió előadásain. Tagja volt a magánszínésziskolák felügyelőbizottságának. 1930-ban az Artistaegyesület dísztaggá, a Műkedvelő Egyesületek szövetsége tiszteletbeli elnökké választotta. Neje: Aradi Aranka, színésznő (L. o.). 1931 március 31-én résztvett az Országos Színészegyesület 60 éves fennállásának emlékére rendezett ünnepségeken és azt követő közgyűlésen. Az ünnepségek annyira megviselték a sok munkától erősnek látszó szervezetét, hogy rövidesen ágyának dőlt és ápr. 9-én, rövid szenvedés után, meghalt. Az egész magyar színészet részvétele mellett a Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra, a főváros által adományozott díszsír helyen. Temetésén Kardoss Géza alelnök és Hevesi Sándor igazgató után a színházak, irodalmi testületek mondtak búcsúztatót és a gyászolók véget nem érő sora kísérte utolsó nyugvóhelyéhez.

(Dr. Farkas Ferenc.)

Stephanides Károly, zeneszerző, karmester, sz. 1871 ápr. 7-én, Budapesten. Zeneszerzéstanára Nikolics Sándor volt. 1896-ban Pesti Ilhász Lajosnál, 1898 ápr. havában Kolozsvárott karnagy, innen Vidor Pál 1905 ápr. havában a Népszínházhoz szerződtette. 1908-ban a Vígszínházhoz jött, a Faludi-rezsim átvitte a Városi Színházba is, ahol 1924 ősszel b. Wlassics Gyula kormánybiztos meghívására újra megkezdte működését. Volt a Fővárosi Operett Színház karnagya is. Tanár az Orsz. Színészegyesület iskolájában. Zenét írt 12 gyer-

mekdarabhoz („A gyerekváros, vagy a megtréfált Mátyás király”, ifjúsági komédia énekkel és tánccal 3 felv. Bem. a Vígszínházban, 1914 ápr. 4., stb.); egyéb színpadi művei: „Flórika szerelme”, Moldován Gergely színműve. Kolozsvár, 1898. 1899-ben a Népszínházban is színre került „A szerelem óvodája”. Életkép énekkel 3 felv. Szövegét írták: Faragó Jenő és Hevesi József. Bem. a Magyar Színház, 1900 jun. 7. „A bakter”, 1 felv. operett, Kolozsvár, 1904 máj. 12. — „Sztrájkol a gólya”, énekes vigj. 3 f. Irtá: Kottow, átdolg. Heltai Jenő; S. zenéjével, Bem. Vígszínházban, 1913 máj. 3. „A kislány”, irta: Harsányi Zsolt és Szomory Emil, operett 3 f. Bem. Revúszínház, 1920 márc. 26-án. „Mátyás szerelme”. Történelmi dalosjáték. Szöv. irta: Géczy István. Bem. Várszínház, 1921. okt. 31, továbbá színrekerült a szegedi színházban, 1931 jan. 28-án, igen nagy siker mellett. Ez volt az első vidéki színelőadás, amelyet a budapesti Studió közvetített.

Stesser József, (rajnai és körösladányi), belügyminiszteri tanácsos, a Lipót-rend lovagja, az Orsz. Színészegyesület sorrend szerint harmadik elnöke, sz. 1845-ben, Balassagyarmaton, megh. 1909 jun. 3-án, Budapesten. Iskolái végeztével Nógrád vm. tiszttviselője lett, majd tíz éven keresztül az állami színházak és a vidéki színészet ügyeinek előadója volt, később intendánssá nevezték ki. (1894 ápr. 11.—1894 nov. 24.) 3 éven át az Orsz. Színészegyesület elnöke volt és mint ilyen, sokat fáradozott a közügy érdekében. Erdemeiért a király 1894 febr. 18-án a Lipót-rend lovagkeresztjével tüntette ki. (Arcképe az Egyesület tanácstermét díszíti.)

Stilus, görög szó, eredetileg „íróvessző”-t értettek alatta, művészi értelemben kifejezést, előadási módot jelent, írás és művészetben való ábrázolást. Ha ebben az értelemben akarjuk meghatározni a színművészet stílusát, rögtön belátjuk, hogy a múltban bizonyos tekintetben helytelen felfogás uralkodott; ez irányítja, sajnos, még ma is gyakran a rendezőket és színészeket. Az alpát-